Fabula cu picătura de miere

On Aprilie 19, 2020

Încearcă să stabilești măsura caracterului tău, fără să faci din el principalul motiv al producerii evenimentelor neasigurate de o acoperire morală corespunzătoare.

*- Un vânător care se întorcea de la vânătoare s-a oprit să cumpere un borcan cu miere. În timp ce turna mierea în borcan, negustorul a scăpat o picătură pe lângă. O muscă a venit și s-a așezat acolo. De pe marginea acoperișului, o pasăre a venit și a înșfăcat-o. Pisica negustorului a văzut-o și s-a aruncat asupra ei, dar câinele vânătorului s-a aruncat și el asupra pisicii și a omorât-o cu colții săi. Mâniat, negustorul a aruncat cu piatra în vânător, care l-a lovit în cap și l-a omorât. Ca să-l răzbune, familia vânătorului a atacat casa negustorului și i-a ucis familia, jefuind prăvălia. Apoi, toți sătenii au tăbărât asupra părinților vânătorului, iar cele două sate s-au găsit în cele din urmă în război. Crede-mă, odată ce a luat o decizie, omul viclean găsește întotdeauna picătura de miere ca să înceapă cearta. **

Leadership: Cum îți evaluezi experiența de utilizare a rațiunii în momentul derulării evenimentelor care presupun o necesitate imediată, corelându-le cu interacțiunea dintre ce se observă și ceea ce se așteaptă a se întâmpla?

Bine spunea scriitorul Mika Waltari: *"Cine face primul pas, trebuie să-l facă și pe al doilea. Primul pas e cel mai dificil și, când vine clipa, nu vor lipsi motive de război."* Mai cu seamă, legătura dintre ceea ce se întâmplă în exteriorul tău și ceea ce se întâmplă în mintea ta e posibil de gestionat, dar numai cu acordul echilibrului dintre controlul emoțional și permiterea exprimării libere a emoțiilor într-un mod sănătos.

Nu-i vorba de faptul că de la o mică scânteie se poate isca un incendiu, ci trebuie luat în calcul faptul că evenimentele se derulează în funcție de capacitatea omului de a-și suporta rațiunea în "căderile" sale.

Prin simpla utilizare a propriei rațiuni, în scopul evitării producerii unor "scântei" primejdioase, se vădește cel mai clar distincția dintre "a cunoaște" și "a soluționa", fiind întruchipat, ca ideal, numai de înțeleptul stoic. În lumina rece a rațiunii, de a întoarce un fapt pe toate fețele și a-l defini în substanța toxică a evenimentelor, în înlănțuirea tendențioasă a altor acțiuni din viața ta, în devenirea lor încâlcită și gravă, se poate vedea caracterul tău adevărat.

Între ce se observă și ceea ce se așteaptă a se întâmpla stă experiența de conturare a sinelui în acord cu rolul pe care îl poate juca "neprevăzutul" în derularea acțiunilor de realizare a justului echilibru dintre ceea ce se cunoaște și ceea ce se ascunde.

Omul care are un caracter drept face diferența dintre ceea ce se vede la prima vedere și ceea ce se întâmplă, de fapt, în spatele aparențelor, în spatele cortinei. Chiar dacă nu poate găsi calea sau prilejul de a suprima la timp o reacție ce poate avea efect invers, produsă uneori sub forma unei avertizări, el totuși își intensifică încercare de rezistență a libertății de exprimare a sinelui în fața tenebrelor din mințile în care nu a pătruns lumina.

S-o spun altfel. Omul corect se transformă subtil într-o încercare de a arăta că el are dreptate, neopunându-se evenimentului petrecut deja, ci contând pe facultatea rațiunii de a formula argumente orientate în câmpul unei intenționalități inversate: lucrul nefast s-a petrecut pentru că cineva a trecut pe contrasens și acolo s-a izbit de un autoturism care

circula din sens opus. Cu alte cuvinte, încearcă să nu te intersectezi cu ceva doar pentru că intenționezi să câștigi ceva.

Leadershipul este întâmplarea petrecută deja, din care se desprind două concluzii: "Niciodată să nu te intereseze cauzele pierdute, adică alea în care nu mai vrea nimeni altcineva să se bage" și "niciodată să nu te intersectezi cu cineva care arată un interes prea mare pentru el însuși".

Fabula cu picătura de miere ne poate ajuta să identificăm măsura caracterului unui lider, care este dată de capacitatea lui de a fi flexibil. Un lider știe că trebuie să transforme o situație complicată într-un început promițător, pentru a corespunde anumitor cerințe sau unui anumit context. Mai mult decât atât, trebuie ascultat sfatul scriitorului englez Daniel Defoe: *"Cel mai mare grad al înțelepciunii umane este să știi să-ți adaptezi caracterul împrejurărilor și să-ți păstrezi sufletul calm în ciuda furtunilor din afară."*

* Notă: Mika Waltari - *Tânărul Ioannis* , Editura Polirom, 2020.

Source: https://neculaifantanaru.com/fabula-cu-picatura-de-miere.html